

θεῖαν γραμμὴν ἄνω λήγουσα καὶ φέρουσα τὸ ὄνομα :

ΣΙΝΩΠΗ

Παράδοχος σύμπτωσις ἡ ἀνέυρεσις τοῦ ὀνόματος μετὰ τῆς παρὰ τὴν στήλην ταύτην συναναπαυομένης Ἀμαζόνος. Οὕτω φέρεται ὅτι ἐκαλεῖτο καὶ τις τῶν Ἀμαζόνων, ἀπὸ τῆς ὁποίας ὠνομάσθη ἡ ὁμώνυμος πόλις. Ἐνταῦθα ὁμως οὐδὲν ἄλλο κοινὸν ἔχουσιν, ἢ ὅτι τὸ μὲν ἀγαλλμα εἶνε Ἀμαζόνος, Ἀμαζόνος δὲ καὶ τὸ ὄνομα τῆς μικρᾶς πλακός. Τίς οἶδεν ὁμως ἐὰν μετὰ πολυκύμαντον βίον ἐν Λαυρεῖῳ ἐγκαταμείνας ἀφῆκε τὰ κῶλα ἐταῖρα τις ἐν Θράκῃ Σινώπῃ καλουμένη, ἣτις καὶ «*Ἀβυδος ἐλέγετο διὰ τὸ γραῦς εἶναι*», ὡς λέγει κατὰ τὸν Ἀθήναιον (XIII, 585, α) Ἡρόδικος ὁ Κρατήτειος ἐν ἔκτῳ Κωμωδομένων, ἀπὸ τῆς ὁποίας καὶ τὸ Σινωπίζειν εἰς τὴν τοῦ ἀσχημοῦν περιῆλθε σημασίαν.

*

Ἐκτὸς τῶν μαρμάρων τῶν ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ καὶ ἔξω ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ αὐτοῦ οἰκήματος ἐπεδείχθησάν μοι κατακείμενα καὶ ἕτερα ἑτέρα μάρμαρα. Τούτων πάντων τὴν ἐξέτασιν δὲν μοι ἐπέτρεψεν ὁ ἑτοιμος πρὸς ἀναχώρησιν σιδηρόδρομος. Τὸ μόνον, ὅπερ προλαβὼν ἀντέγραψα εἶνε τὸδε, ἄριστον δεῖγμα ὀρθογραφίας, χρόνων χριστιανικῶν :

† ΜΝΗΜΑ ΘΕ	Μνήμα Θε-
ΟΚΡΑΤΗ ΙΤ	οκράτη ἱτ-
ΙCΤΟΡΜΗC	ἦτοι ις τορμήσ-
Η ΑΝΑCΚΑ	η ἀνασκά-
5 ΨΕ ΔΗ ΤΟΝ	5. ψε δὴ τὸν
ΛΟΓΟΝ ΘΕΩ	λόγον Θεῶ

Καὶ πρῶτον ἐπὶ ταύτης ἡ γενικὴ Θεοκράτη ἀντὶ Θεοκράτους ἄξια παρατηρήσεως· εἶνε δὲ βεβαίως γενικὴ, διότι τοιοῦτος ὁ τύπος τῶν μνημάτων τούτων. Εὐθὺς μετὰ ταύτην τὸ ἴτις ἀντὶ εἴτις, τὸ τορμήσῃ ἀντὶ τορμήσει, τὸ ἀνασκάΨΕ ἀντὶ ἀνασκάΨΑΙ, τὸ ΔΗ ἀντὶ ΔΩΣΕΙ.

Καὶ πολλὰ δὲ ἄλλα τεμάχια ἐπιτυμβίων στηλῶν καὶ ἀνάγλυφα καὶ μέρη ἀναγλύφων κατὰ-κινεῖται ἄξια ἐξετάσεως καὶ προσοχῆς πλείονος· μεταξὺ δὲ τούτων ἐξέχει καὶ μέρος στήλης ἀρχαϊκῆς, ὁμοίας τῇ τοῦ Ἀριστίωνος, ἐφ' ἧς σώζεται ἀνάγλυφος παράστασις τῶν κατὰ τὰς κνήμας μερῶν ἀνδρῶν δύο συμβαινόντων.

Πλὴν τῆς ἀτμαμάξης ὁ συριγγὸς μοι ὑπομνήσκει τὴν εἰς Ἀθήνας ἐπάνοδον. Διὸ ἀποχαιρετίσας τὴν οὕτω φιλάρχαιον καὶ περικαλλῇ δέσποιναν μετὰ τοῦ ἀκουράστου καὶ φιλοξενωτάτου συζύγου αὐτῆς καὶ τῆς εὐγενοῦς θυγατρὸς, ἀναβαλὼν δ' εἰς ἄλλον χρόνον τὴν πληρεστέραν ἐξέτασιν τῶν Λαυρεωτικῶν μαρμάρων, συνανεμίχθη μετὰ τῶν ἄλλων ἐνθουσιῶντων ἐπὶ τῇ ἀληθῶς λαμπρᾷ ἐκβάσει τῆς ἐκδρομῆς μελῶν τοῦ Παρνα-

σοῦ, καὶ ὑπὸ τὰς λαμπροτέρας τῶν ἐντυπώσεων μετὰ μικρὸν ἐφερόμην πρὸς τὸ ἄστυ.

Ἐν Πειραιεῖ, τῇ 20 Ἀπριλίου 1892.

ΙΑ. Χ. ΔΡΑΓΑΤΣΗΣ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Ἡ δύναμις τῆς φαντασίας

Πόσον ἰσχυρὰ εἶνε ἡ δύναμις τῆς φαντασίας δεικνύει τὸ ἐπόμενον περιστατικὸν ἀναγραφὴν ὑπὸ τῆς «Γερμανικῆς φαρμακευτικῆς ἐφημερίδος». Ὁ ἰατρός I. προσεκλήθη τὴν νύκτα ἀπὸ κύριον 55 ἐτῶν, ὅστις ἐκινδύνευε νὰ πνιγῇ συνεπείᾳ καταπόσεως τῆς τεχνητῆς αὐτοῦ ὀδοντοστοιχίας. Ὁ I. εὔρε τον ἀσθενῆ ἐν μεγάλῃ ἀνησυχίᾳ, τὸ πρόσωπον κυανωτικόν, τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξέχοντας καὶ ἐρυθρούς, τὸν ἀριθμὸν τῶν σφυγμῶν πολὺ ἠϋξημένον καὶ τὴν ἀναπνοὴν δυσχερῇ. Κατὰ τὴν ἐξέτασιν τοῦ φάρυγγος ἐξωτερικῶς εὐρέθη ἀριστερόθεν τοῦ λαιμοῦ ὀλίγον ἄνωθεν τῆς κλειδῆς, μέρος τι ἐξέχον καὶ σκληρότερον. Ἐπειδὴ ἡ δύσπνοια ὀλονὲν ἠϋξανε καὶ καθίστατο ἐπικίνδυνος, ἐνῶ ἡ ἐισαγωγὴ καθετήρος δὲν ἐπέφερεν ἀποτελέσματα, προσέβη ὁ ἰατρός εἰς οἰσοφαγοτομίαν, τὴν ὅποιαν ὁ ἀσθενὴς ἐξήτει ἐπιμόνος. Πρὸς μεγάλῃν ἐκπληξίν του μετὰ τὴν τομὴν τοῦ φάρυγγος δὲν εὐρέθησαν ξένα σώματα ἐντὸς αὐτοῦ. Ἀφοῦ ὁ ἀσθενὴς συνήλθεν ἐκ τῆς ναρκώσεως τοῦ χλωροφορμίου καὶ ἔμαθεν ὅτι δὲν εὐρέθη τίποτε ἐντὸς τοῦ φάρυγγος, ἥσθάνθη αἴφνης ἰσχυροὺς πόνους ἐν τῇ στομάχῳ, οἵτινες ἠϋξανον. Πρὸς γενικὴν ἐκπληξιν εὐρέθη τέλος τὴν ἐπομένην ἡ ὀδοντοστοιχία ὑπὸ τὸ ἀνάκλιντρον τοῦ ἀσθενοῦς. Μόλις εἶδεν αὐτήν, ἐξηφανίσθησαν οἱ πόνοι τοῦ στομάχου καὶ ὁ ἀσθενὴς συνήλθε ταχέως, ἀφοῦ ἡ πληγὴ τῆς ἐγχειρίσεως ἴαθη εἰς τρεῖς ἑβδομάδας.

P*

ΕΙΚΟΝΕΣ

Ο ΒΑΣΙΛΟΠΑΙΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Εἶνε δευτερότοκος υἱὸς τοῦ βασιλέως τῶν Ἑλλήνων Γεωργίου καὶ ἐγεννήθη ἐν Κερκύρᾳ τὴν 12 Ἰουνίου 1869. ἔχει νῦν τὸν βαθμὸν πλωτάρχου καὶ διευθύνει τὴν ὑπηρεσίαν τῶν τορπιλλοβόλων.

Η ΚΑΒΑΛΛΑ

Αἱ δύο δημοσιευόμεναι φωτογραφικαὶ ἀπόψεις τῆς Καβάλλας ἐστάλησαν εἰς τὴν Ἑστίαν φιλοφρόνως ὑπὸ τοῦ ἐκεῖ ἀποκατεστημένου φιλοπάτριδος καὶ φιλομουσοῦ ὁμογενοῦς κ. I. Τζιάτα. Ἡ Καβάλλα εἶνε ἡ ἀρχαία Νεάπολις τῆς Μακεδονίας καὶ κεῖται εἰς τὸν μυθὸν τοῦ ἀρχαίου κόλπου τῆς Πιερίας περιχλειομένου ὑπὸ τῆς θάλασσης καὶ τοῦ ὄρους Παγγαίου, ὅπερ ἐκτείνεται πρὸς Δ αὐτῆς· εἶνε δὲ κτισμένη ἐπὶ γερσινόμενῳ βραχώδους καὶ ὑψηλῆς. Ἡ Καβάλλα εἶνε πόλις ἐμπορικὴ ἔχουσα ἐμπόριον δημητριακῶν καρπῶν, μετὰξὺς ἀκτεργάστου, σησαμίου καὶ τῶν περιφύμων καπνῶν Γενιτζέ. Εἶνε πρωτεύουσα διαμερισματος διοικουμένου ὑπὸ μουδῆρῃ· ὑπάγεται δὲ εἰς τὸν καίμακάμην τῆς Δράμας καὶ ἐκεῖνος εἰς τὸν γενικὸν διοικητὴν Θεσσαλονίκης. Ὑπάρχουσιν ἐν Καβάλλᾳ διάφορα φιλάνθρωπικὰ ἰδρύματα καὶ σχολεῖα συντηρούμενα ὑπὸ τῆς ἐλληνικῆς κοινότητος, ἣτις διακρίνεται διὰ τὴν πρὸς πᾶν ἔθνικόν στοργὴν καὶ διὰ τὰ φιλοπρόδοα κινήματά της.